

Adam Waluś, Dariusz Manasterski

Rusiec, st. 2, gm. Nadarzyn, woj.
warszawskie, AZP 60-64/34

Informator Archeologiczny : badania 31, 155

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w PSOZ w Olsztynie.

Wyniki badań zostaną opublikowane.

Z uwagi na stałe zagrożenie stanowiska badania na cmentarzysku będą kontynuowane.

RUSIEC, st. 2, gm. Nadarzyn, woj. warszawskie, AZP 60-64/34

- ślady osadnictwa kultury ceramiki sznurowej (neolit)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (okres halsztacki)
- osada hutnicza kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego
- ślady zabudowań dworskich z XVI w.

Przedinwestycyjne, ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od maja do września z przerwą w sierpniu przez dr. Adama Walusia przy współudziale mgr. Dariusza Ma-nasterskiego. Finansowane przez Pangamo, Sp. z o.o. z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim. Pierwszy sezon badań. Przebadano 12,116 m².

Stanowisko zlokalizowane jest na stoku i krawędzi terasy rzeczki Zimna Woda, w zachodniej części wsi Rusiec. Powierzchnia jego wynosi ponad 5 ha. Odkryto i wyeksplorowano w całości 270 obiektów: 244 piece hutnicze, kamiennieo-drewnianą studnię, 5 obiektów mieszkalnych w typie półziemianek oraz 19 jam o charakterze gospodarczym. Najliczniej reprezentowane piece hutnicze, o średnicach od 60 do blisko 100 cm, z zachowanymi niekiedy resztkami glinianych szybów, tworzyły dwa skupiska: pierwsze, złożone z 214 dymarek, znajdowało się w północnej partii stanowiska, drugie, obejmujące 25 pieców, w części południowej. Pomiędzy skupiskami znajdował się pusty pas szerokości 75 m. Kamiennieo-drewniana studnia, związana bez wątplenia z produkcją hutniczą, usytuowana była na północnym krańcu skupiska pierwszego. Wszystkie obiekty określone jako mieszkalne zlokalizowane były w zachodniej partii stanowiska i wyznaczały od tej strony jego skraj. W wypełniskach tych obiektów znaleziono ułamki ceramiki z wczesnego i późnego okresu wpływów rzymskich oraz gliniany przęślik. Z okresu wpływów rzymskich pochodziła też zdecydowana większość obiektów określonych jako jamy. Tylko trzy z nich zawierały ceramikę kultury łużyckiej, a jedna ułamki naczynia z XII-XIII wieku. W południowo-wschodniej partii badanej części stanowiska natrafiono na liczne materiały z XVI w.: ułamki ceramiki, kafle z polewą, fragmenty cegieł (tzw. palcówki) oraz srebrną monetę pruską z 1542 roku. Ze względu na charakter materiału późnośredniowiecznego, dopuścić należy możliwość istnienia w tym miejscu zabudowań dworskich. O istnieniu w Ruścu tego typu obiektu wraz z murowaną kaplicą informują źródła historyczne.

Badania będą kontynuowane.

RYBCZYŻNA, st. 6, gm. Rajgród, woj. łomżyńskie, AZP 25-82/43

- obozowisko kultury janisławickiej (mezolit)
- obozowisko kultury niemeńskiej (eneolit)
- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu
- osada z późnego okresu wpływów rzymskich
- osada z fazy prudziskiej (okres wędrówek ludów, fazy D i E)
- osada wczesnośredniowieczna
- osada późnośredniowieczna
- osada nowożytna - „Dworczyško”

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 6 do 23 października przez mgr. Jerzego Marka Łapo. Finansowane przez PSOZ. Przebadano powierzchnię 409 m².

Badania miały charakter intrerwencyjny w związku z konsekwentnym niszczeniem stanowiska poprzez budowę domków letniskowych oraz rozjeżdżanie przez samochody szczytowych partii piaszczystego pagórka.

Stanowisko położone jest na piaszczystym cyplu, na zachodnim brzegu jeziora Dręstwo, 1000 m na południowy wschód od wpływu rzeki Jegrzni. Zostało odkryte w 1989 roku podczas badań po-